

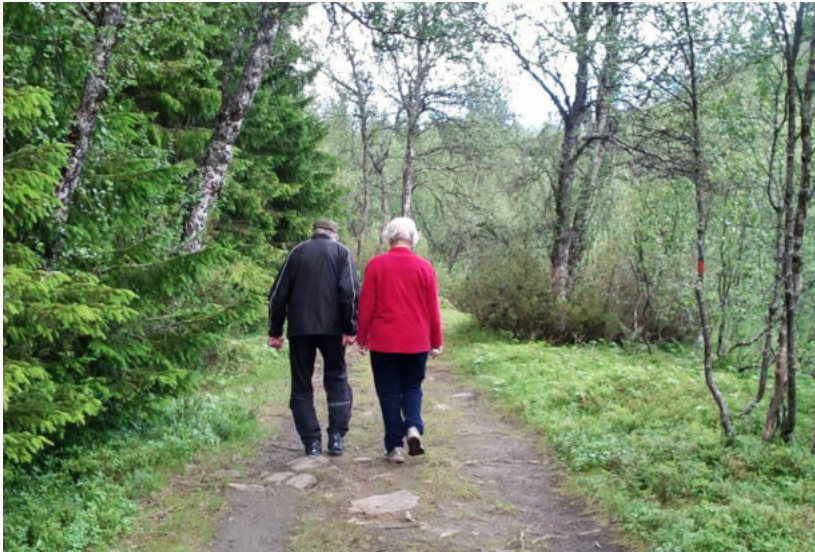
FØR JORDPÅKASTELSEN

Så ta da mine hender og før meg frem inntil jeg salig ender i himlens hjem!
Jeg kan ei gå alene, nei, intet sted. Hvor du meg fører ene, jeg følger med.

La intet mer meg skille fra nåden din, og gjør meg ganske stille, O Jesus min.
Ved dine føtter ene er barnet trygt, på deg, på deg alene min tro er bygt.

ETTER JORDPÅKASTELSEN

Selv om jeg ei fornemmer din sterke hånd, min salighet dog fremmer din gode Ånd.
Så ta da mine hender og før meg frem inntil jeg salig ender i himlens hjem.

Takk for all vennlig deltagelse.
Sørgehøytideligheten avsluttes ved graven.
Familien

Prest: Lars Martin Skipevåg
Organist: Arne Kristian Torbergesen

 NATHANIELSEN
GRAVFERD

© inmemory.no | Design: 1200

Bodil Agnethe Hansen

* 2-7-1933 † 13-2-2024

*Kanebogen kirke
torsdag 29. februar 2024*

ÅPNINGSSALME

Alltid freidig når du går veier Gud tør kjenne,
selv om du til målet når først ved verdens ende!

Aldri redd for mørkets makt! Stjernene vil lyse;
med et Fadervår i pakt skal du aldri gyse.

Kjemp for alt hva du har kjært, dø om så det gjelder!
Da er livet ei så svært, døden ikke heller.

SALME FØR TALEN

Mitt hjerte alltid vanker i Jesu føderom,
der samles mine tanker som i sin hovedsum.
Der er min lengsel hjemme, der har min tro sin skatt;
jeg kan deg aldri glemme, velsignet julenatt!

En spurv har dog sitt rede og sikre hvilebo,
en svale må ei bede om nattely og ro,
en løve vet sin hule hvor den kan hvile få -
skal da min Gud seg skjule i andres stall og strå?

Jeg gjerne palmegrene vil om din krybbe strø,
for deg, for deg alene jeg leve vil og dø.
Kom, la min sjel dog finne sin rette gledes stund,
at du er født herinne i hjertets dype grunn!

VÅR FAR

Vår Far i himmelen!
La navnet ditt helliges.
La riket ditt komme.
La viljen din skje på jorden
slik som i himmelen.
Gi oss i dag vårt daglige brød,
og tilgi oss vår skyld,
slik også vi tilgir våre skyldnere.
Og la oss ikke komme i fristelse,
men frels oss fra det onde.
For riket er ditt og makten
og æren i evighet.
Amen.

SALME ETTER TALEN

Fager kveldsol smiler
over heimen ned,
jord og himmel kviler
stilt i heilag fred.

Berre bekken brusar
frå det bratte fjell,
høyr, kor sterkt det susar
i den stille kveld!

Ingen kveld kan læra
bekken fred og ro,
ingi klokke bera
honom kvilebod.

Så mitt hjarta stundar,
bankande i barm,
til eg eingong blundar
i Guds faderarm.

